Copenhagen

TUGG-TOBAK

Gjord af den mest utvalda, rika, saftiga bladtobak — garanterad absolut ren.

Detta är asken, som gifver eder världens bästa tuggtobak.

HOS ALLA HANDLARE.

En hälsning och ett upprop.

För S. C. T. av C. J. Engvall.

Som jag nu lyckligt anlänt till Canada igen, vill jag sända till våra på Canadas stora vidder kringspridda svenskar en hjärtlig hälsning och på samma gång säga, att jag är glad att vara här. Det är nu något över fyra år, sedan jag första gången var i Canada på ett kort besök. Der räckte blott en månad. Jag befann mig emellertid gott från första början och trivdes väl och blev livligt intresserad för vårt folk härute. Det gjorde, att när jag, då min resa tillbaka till Europa blev uppskjuten, erhöll kallelse från Canada att komma dit, utan tve-

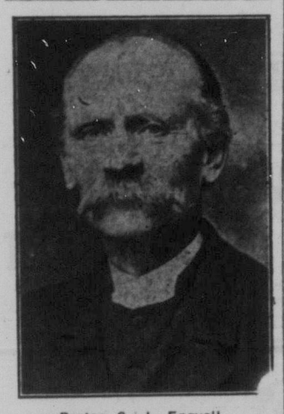

Pastor C. J. Engvall.

kan lämnade Förenta Staterna och antog kallelsen.

Min verksamhet här dels som pastor för en församling, dels som redaktör för Canada Posten är väl känd, och jag kan med rent samvete säga, att jag på allt sätt efter min förmåga sökte främja vårt folks bästa och särskilt verka för samförstånd mellan olika grupper och samfund, och att de förhoppningar om enighet, som en tid hystes, ej förverkligats, kan jag ej annat än beklaga. Vi, behövde som folk så väl hålla ihop, och i synnerhet de kristna, som tjäna samma Mästare och hava samma mål. Denna sak, de kristnas enhet, som låg Herren så varmt om hjärtat, att den utgjorde ett av ämnena i hans översteprästerliga förbön, bör ju ligga hans lärjungar om hjärtat.

Ehuru jag trivdes väl i Canada, var det vissa förhållanden, som gjorde, att jag efter det kriget var över återvände till Europa i maj 1919. Om jag skulle återkomma till Canada, kunde jag ej då säga något bestämt. Jag hade nämligen sedan 1880 tillhört Svenska missionsförbundet i Sverge och ville ej nu skilja mig därifrån. Som mitt intresse för vårt folk härute ej minskats under tiden, liksom ej heller min önskan att få tillbringa ännu någon tid bland dem, framställde jag i maj en begäran till styrelsen hemma att få resa på ett år till Canada. Denna min önskan beviljades, och nu är jag här. Det är nu min mening att använda detta år med att resa omkring och besöka så många som möjligt av våra svenska kolonier.

Jag vill också nämna, att när sekreteraren för Riksföreningen för svenskarne i utlandet, professor Wilh. Lundström i Göteborg med vilken jag är väl bekant sedan min femtonåriga verksamhet bland svenskarne i London fick höra, att jag skulle resa till Canada på ett år, bad han mig bliva dess ombud och åtaga mig ett särskilt uppdrag, vilket jag med glädje lovade. Saken är den, att 1923 kommer Göteborgs stad att fira ett 300-årsjubileum till minne av stadens grundläggning, då en större utställning anordnas. I samband därmed ämnar riksföreningen söka få till stånd en avdelning för utlandssvenskarne för att visa, huru förhållandena på olika områden ställa sig bland dem.

Under mina resor kommer jag nu att göra vad jag kan för att samla nödigt material för den, men för att den svensk-canadiska skall bliva så fullständigt som möjligt, vänder jag mig härmed med en vänlig anhållan till vårt folk i Canada, särskilt pastorer och andra ledande män, att vara mig behjälpliga att förverkliga det.

Vad som särskilt skulle önskas, är en kort historik om de olika koloniernas grundläggning med några fotografier av hus förr och nu. De olika församlinarnas bildande och föreningar, som stå i samband med dem såsom ungdomsföreningar, söndagsskolor, bibliotek, välgörenhetsföreningar m. m. med fotografier över kyrkorna, skolor, söndagsskolor, utfärder o. m. d. Likaså historik över nykterhetsföreningar, sjukkassor, studiecirklar, välgörenhetsföreningar, ja, med ett ord, över alla föreningar, kyrkliga, sedliga, sociala och politiska o. s. v., med så många fotografier som möjligt. Vidare program över fäster och årsmöten m. m. Detta är nu något av det Riksföreningen önskar få, och skulle jag vara tacksam, om det sändes till mig. Adress, 396 Logan Avenue, Winnipeg. Högaktningsfullt,

C. J. Engvall.

Ett ruskigt drama.

Vild kamp på liv och död innan dottern dukade under. Mördaren var 82 år gammal, hans dotter. 60.

Ett ruskigt drama utspelades nyl. i Stora Köpinge socken utanför Ystad. En morgon i medio av augusti påträffades nämligen en 82-årig blind f. d. skomakarmästare Nils Borgström död i sin bostad och hans nära 60-åriga dotter Anna svårt skadad och mera död än levande. På Borgströms huvud syntes blånader efter slag eller stötar och likets händer voro krampaktigt knutna om några hårtestar. På dottern hade håret bortslitits på en del ställen av huvudet och ansiktet var sönderklöst. Kvinnan hade dessutom skador på underlivet, fötterna och benen. Den arma kvinnan som avlod följande dag, hade tydligen varit utsatt för svår misshandel av sin fader, och båda ha tydligen dukat under i den vilda kampen på liv och död.

Dramat har väckt stor uppståndelse i orten. Folk som känner till Borgströms liv och leverne, skildrar honom som en grym och djurisk själle. Man har också allmänt talat om att gubben levt i blodskam med sin dotter, vilken han jämt och ständigt misshandlade. Dottern har otaliga gånger beklagat sig för bygdens folk häröver.

Ett första polisförhör har hållits av landfiskal H. Andersson, och därvid lära ha framkommit en del ruskiga detaljer. Liken komma givetvis att obduceras. Rapport har ingivits till länsstyrelsen.

Vid dålig hälsa. "Min man har varit vid dålig hälsa under en lång tid," skriver fru H. O. Dornholt i Kelfield, Sask.; "han led mycket av hemorrojder och hade tidtals anfall av matthet och svindel. Genom bruket av Dr. Peters Kuriko har han blivit mycket starkare och han känner sig nu bättre än någonsin förr." Detta gamla tillförlitliga örtbotemedel har varit en källa till hälsa och styrka för tusenden. För vidare upplysningar tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons, Ill. 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill. Levereras tullfritt i Canada.

Ett saltberg utgör en sevärd naturmärkvärdighet på ön San Domingo i Västindien. Detta berg skall enligt en uppskattning innehålla 72 miljoner ton rent salt.

Till husmödrarna i Canada.

Det nyligen skedda borttagandet av regeringens reglering på mjölkvarnar tillåter oss att kungöra den välkomna återgången till vår gamla höga patent grad av

PURITY FLOUR

samt de förhållanden, vilka vunno för detta berömda bröd dess anseende både hemma och utomlands såsom den mest perfekta produkt av världens bästa vete.

Ingen officiell kungörelse från detta bolag har gjorts med större nöje och vi äro säkra om, att ni skall dela vår tillfredsställelse med dessa nya förhållanden och det finnes intet tvivel om allmänhetens välkomnande av detta delikata vita bröd samt lätta, flagriga pastry som före kriget.

Bed er handlande om en säck av det nya "high patent" Purity Flour.

WESTERN CANADA FLOUR MILLS CO., LIMITED.

Toronto, Winnipeg, Brandon, Calgary, Edmonton, Vancouver, New Westminister, Victoria, Nanaimo, Prince Rupert, Nelson, Rossland, Goderich, Ottawa, Montreal, och St. John, N. B.

Bland svenskar och norrmän i Saskatchewan.

Resebrev för S. C. T.

Vi äro således i den stora sjöstaden Wadena. (Där finns visserligen en sjö omkring 10 mil från Wadena) Wadena är en livlig "handelsstad" med flere resliga handelspalats såsom Wreedes landkontor, Cavallis kombinerade stall- och automobil skjul, där man kan få köpa den i Wadena världsberyktade Fortuna Separatorn, inpackad i äkta svenska packlådor, hopspikad med spik, förfärdigade, liksom Fortuna själv, i Eskilstuna. Vidare ha vi Carlsons, (icke Axel J:s) "livery Barn", Beckmans stora hotell och kryddkrämarebutik, där man kan få köpa vad som hälst från russin till Volta kors; Kilands stora oljebolag, där allt går som det vore smort; Guloiens livförsäkringsanstalt för folk och få och hö och hagel och eldbrand. De flesta affärerna försiggår dock på Wreedes landkontor. Wreede är stolt över sitt land och det är direkt från hjärtat han talar då han talar om landet i Wadena. Det är icke den gamla välkända lurigheten som talar och fångar, utan det är en farmare som säljer farmland — that's all, bra land och mycket land och billigt land.

I Wadena finnes plats för hundratals skandinaviska farmare. Landet är bra och billigt och det borde vara möjligt för mr. Wreede att placera skandinaver på sitt land. Medan jag var i Wadena hade styrelsen för lokalbiblioteket där ett möte och här blev jag personligen bekant med pastor Meyer, en hederlig godlynt och sällskaplig person som jag lärde mig värdera. Pastor Meyer är en av de ytterst få präster som tagit någon aktiv del i biblioteksrörelsen. Han är mycket intresserad av detta arbete och är också bibliotekets kassör. Han är också allmänt omtyckt av svenskarne såväl som norskarna i Wadena, icke endast av dem som tillhöra hans församling, utan av alla.

När jag först träffade pastor Meyer för att rådgöra om mötet ifråga fann jag honom i färd med att måla kyrkan utvändigt. Jag kom då att tänka på en del andra herrar pastorer, vilka icke kunna göra så mycket som att skaffa en vedpinne från vedbacken in i kyrkan, utan måste ha hjälp därtill.

De första dagarna bodde jag hos min norske vän mr. Lee, där jag alltid är som hemma. Här hade jag ånyo ett tillfälle att klaga över Norrisregeringen. Mina kläder, ganska ljusa när de en gång voro nya och antagligen skänkta av Norrisregeringen, hade på den dammiga resan blivit tämligen mörka och därtill trasiga, så att jag mera såg ut som en f. d. pastor Lill — Johanson än såsom en representant för Norris.

Omedelbart efter det broder Brown i Forum givit vinkar om vem som underhöll mig, lade jag in ansökan till regeringen i Man., om en ny kostym kläder. Men nix, Norris han skrev och sa' att jag fick lov att tvätta de kläder jag hade. Och det var intet annat att göra. Jag fick "låna" varmt vatten, såpa och en skurborste av Lee och så skurades mina fodral både fram och bak, t. o. m. mössan fick en duvning.

Dagen efter satt jag i Lina lysande fin som en svensk tidningsredaktör med 140 dollar i månaden.....

"Herre Jessus! Vad du blivit fin, gosse"! sa' mor Cavalli då hon fick syn på gossen sin. Och fin var jag — i två dagar, men tvätta gjorde jag ej mer.

Några dussin mil norr, öst och väst från Wadena, (närmaste järnvägsstation) äro West Shore, Rose Valley, Nora, Ponass Lake och Orphington "Post Offices" med en väldig massa svenskar och norskar, bland vilka svenska och norska tidningar från Canada voro dåligt spridda. I Rose Valley bildades en ny goodtemplarloge och i en snar framtid skall där även vara en i West Shore. Landet häruppe är ganska skogbevuxet och den egentliga farmningen är ännu i sin begynnelse. Men här finns starka och seniga armar och viljor av stål och där skall nog stå vajande sädesfält överallt en dag. Vägarna här äro ytterst dåliga nästan ofarbara med Ford eller automobil. Och här fick också Lina knäcken. För andra gången bräckte jag en "front spring," men hon erhöll en ännu större reva som jag dock ej upptäckte förrän jag kört nära 200 mil från Wadena. Jag fann då att jag kört den långa sträckan med motoren hängande i ett "öra". Hade icke vägarna varit så utomordentligt fina hade det gått galet.

Varhelst jag for fram i dessa trakter blev jag vänligt bemött: jag stiftade många nya bekantskaper och fann många nya vänner. En av dem förärade mig en hel mjölsäck, den han stoppade på bottnen av Norris plåtvagn. När mina vänner fick en "vandrande kollega" förr en hel mjölsäck? Jag tager denna mjölsäck, så stor han är och ställer den framför broder Browns näsa såsom svar på hans uttalade hopp: "vi hoppas svenskarna vet hur att bemöta "Tin Lizzie och hennes man." En stor, tjock och stinn mjölsäck! Hade denna mjölsäck skänkts till Forum hade den längesedan varit fotograferad och en kliche därav varit synlig på redaktionsidan. Det var Lövholm Nilson och hans fru som langade fram med mjölsäcken. Heder och tack!

I Wadena såg jag mig till slut ingen annan råd än att ge mig av därifrån, ty en ville så gärna som skänka mig en "kvart land," en annan ville ge mig en mjölkeko o. s. v. Och så till på köpet träffar jag mr. Bergen på middag hos pastor Meyer och han bjuder mig anställning vid Forum. Nu får man inte undra på om jag blev yr i mössan, mjölkeko och anställning vid Forum? En hård knipa! Jag lovade att tänka på Forum, men mjölkekon fick knalla på hos sitt gamla värdfolk.

Mr Bergen kom jag gott överens med och vi hade en duktig pratstund tillsammans. Bland annat delgav han mig en del synpunkter med avseende å Forum, som av dess styrelse accepterats. Återstår att se om denna styrelse förmår göra sin vilja lag.

Äntligen lämnade jag således Wadena efter väl förrättat värv, men det var icke utan att jag lämnade trakten och folket där motvilligt. Men vi ses igen! Min nästa hållplats var Kuroki, öst om Wadena. Här var jag förr en gång 1914 på våren, men nu kände jag ej igen orten och ej heller de personer jag då blev bekant med. Mrs Lindgren kom dock ihåg mig och i hennes sällskap besökte jag grannasmor, mrs Ekström, som jag också blev bekant med för sex år sedan. Här hade vi ett litet trevlig kalas, vi tre, kaffe och doppa och pårtår m. m. På kvällen nådde jag Margo. Kryssade igenom den skand. settlementet kors och tvärs och hamnade till slut i den lilla byn Margo. Här övernattade jag hos mr och mrs Anders Hanson, ett grånat vördigt par norskar, förr bosatta i Kamsack. Nästa förmiddag besökte jag i förbifarten några skand. i Invermay. På eftermiddagen nådde jag Buchanan; skakade hand med Alb. Hermanson, köpte mat åt Lina av honom och lovade, att komma igen för att bilda en goodtemplarloge där. Innan jag nådde Buchanan, hade jag en trevlig utflykt vid Rama station väst om Buchanan. Jag körde nämligen förbi en skola och barnen sjöng så marken skakade. Jag stannade för att lyssna, men var litet för sen för sången. Istället kommer en hel liten armé av småkillingar och helt enkelt intager Lina. De voro alldeles säkert 20 stycken och därtill lärarinnan. De sutto överallt och vet icke än huru de kunde hänga med till byn.

Jag lovade dem att om de sjöngo bra skulle jag bjuda på "candy". Och sång blev det och jag måste fram med pluring till "candy." Vi hade alltså litet småtrevligt Lina och jag, även om vi icke för tillfället befann oss ilag med skand.

Från Buchanan gjorde jag en blixtfärd till Dubuc över Yorkton och Valdron. Från Yorkton hade jag i sällskap två indianer, som skulle gått den långa vägen till Valdron, men nu fingo de åka och det fort också. De stannade vid ett indianläger norr om Valdron och för första gången lyckades det mig att få ordentligt skåda in i ett bona fide indiantält. Och det var ingenting av intresse, endast en massa trasor och en hög smutsiga sängkläder. Utanför sprakade indianelden och kvinnorna sutto runt elden med var sitt dibarn i en sele på ryggen. Männen rökte och språkade, om vad vet jag inte.

Nu är jag i Dubuc och antagligen är min resa för Norrisregeringen avslutad. Den fortsättes ännu en tid framåt, efter några veckors uppehåll, men Norrisregeringen har ej mera med min resa att beställa, ej heller denna tidning ej heller Norröna. Ändamålet med resan härefter får jag väl förklara efter som jag far fram.

Med tack till alla som visat mig så mycken vänskap och gästfrihet.

Axel J. Carlson.

Svenska National Biblioteket.

Mottaget:

"Oscar Fredrik," Bokorder,	$50.00
" " Skatt	8.25
"Geijer", Balance 1919	1.63
" " Skatt	0.75
Johan Hallberg, Stockholm	1.00
Summa	$61.63

Korrespondens mottagen från Rich Valley, Alta., "Geijer", "Fröding," Hilltop, Man. Biblioteksarbetet har naturligen varit lamt under sommaren, dock ha ett antal L. B. visat särskild aktivitet och just nu börja de alla tänka på arbetet under vintern.

Jag ville uppmana alla L. B. att se om bokantalets ökning. Det beror i hög grad på vad man i ett bibliotek har att välja på huru stort intresset är. F. n. finnes flere bibliotek där alla böckerna blivit lästa av flere medl.. Dessa måste förses med flere böcker, eljest kunna de ju icke påräknas för L. B.

Nu stundar en tid då det är lätt att samla medel. Gå till verket! Samla så mycket pängar som möjligt och gör iordning en sor bokorder till den 1:sta maj då nästa order går till Sverge. Välj ämnen så länge från de gamla listorna. Finnas de ej i behåll så skriv efter nya.

I Kelliher, Kamsack och Hilltop arbetas f. n. för nya bibliotek. Intresserade svenskar på platsen där minst 10 medl. kunna påräknas torde tillskriva undertecknad för upplysningar om rörelsen.

Nominationsblanketter har av protokollsekreteraren sänts till alla L. B. för nomination av nya styrelsemedlemmar. Som det hittills varit ha ett visst antal styrelsemedlemmar varit bosatta hundratals mil från de övriga medlemmarna i Winnipeg. Ingen av dessa långt bort bosatta medlemmar har någonsin kunnat göra något i styrelsen, de hava varit femte hjulet under vagnen och det är ju meningslöst. Vi hava haft Einhart, Hermanson och Silver, alla livligt intresserade, men vad ha de kunnat göra? Ingenting, som styrelsemedlemmar. De ha ej ens haft en aning om vad som förehavits å styrelsens möten. Vi ha tillräckligt med krafter goda och intresserade, i Winnipeg och om vi kunde välja bland dessa blev den arbetande styrelsen så mycket starkare.

Vi ha t. ex. ingenjör Holmgren, en person med såväl självbildning som universitetbildning. Ingenjör Holmgren är nu bosatt i Winnipeg och jag är övertygad om att de övriga styrelsemedl. skulle icke önska högre än att få honom med i styrelsen. Glöm alltså ej ingenjör E. L. Holmgren. Få vi honom få vi en medlem av stort värde i styrelsen. Den nu avgående vice ordföranden mr. Helmer Johnson önska säkert alla se omvald. Mr. Johnson är en av Winnipegs mest intresserade svenskar i kampen för arbetarna och för den allmänna folkupplysningen. Giv oss mr. Johnson åter och ni gör biblioteksrörelsen en stor tjänst. Även mr. Alf. Egnell bör återväljas. Han har redan nedlagt ett stort arbete i rörelsen och han kommer att fortsätta med samma iver om medlemmarne återvälja honom. Vi ha många andra att välja på. Pastor J. E. Lindberg skulle bli av utomordentligt värde för oss, han är också intresserad i rörelsen och angelägen om att se den gå framåt i rätt riktning.

Nils Öhlund och Leonard Anderson äro två mycket intresserade medlemmar; skräddarmästar C. H. Nilson, en finansman högt uppskattad i Winnipeg, m. fl. m. fl. Men vad som än gives oss — giv oss **Ingenjör Holmgren** och **Mr. Helmer Johnson.** En annan sak av stor vikt är att alla medlemmar deltaga i valet. Om så icke sker är det icke sagt att man får de män man skulle önska. Deltag i valet och rösta på män, icke för deras namns skull, utan med blick på bibliotekets bästa. Ställningen behöver män som vill arbeta och **kunna** arbeta i styrelsen och dessa män ha vi i **Holmgren** och **Johnson.**

Axel J. Carlson,
Korr. Sekr.

Korvfabrikören.

(Original för S. C. T.)

Så långt ögat kunde se, var den stora fjärden isbetäckt. Strändernas skog var vit av snö och himlen klarblå och kall. Från hamnen sträckte sig den lilla staden åt tvenne håll, ytterst begränsat av skogar och berg. Det var en äkta småstad, på vilken naturen oförskyllt slösat sina rika hävor i form av en vacker natur.

Denna stad liksom så många andra hade en hel här av fruar och äldre fröknar, vilka självmant utkorat sig till sedernas väktare. Men ödet kan understundom vara ironiskt nog, ty det kan hända, att någon av dessa damer bland sina egna yngre släktingar upptäcka ett svart får. Jag vill blott taga en episod bland de många.

Han var en lång martialisk fast väl korpulent korvfabrikör, hon var, en däjlig och täck uppasserska. Han var ungkarl och tack vare sin välbärgade ställning en av de bättre äktenskapskandidaterna. Till råga på allt var han på långt håll släkt men en av de sedlighetssträvande fruarna, vilken — så mycket hennes korpulens det tillät — arbetade med händer och fötter att få honom som svärson.

Men herr fabrikören tyckte förmodligen att kärlekens väg till de s. k. familjeflickorna var ganska träkig i all sin anständighet, därför hade hans blickar sökt och fångat nämnda fagra uppasserska. Men ödet är alla älskande ogunstigt. En morgon hände det sig icke bättre, än att uppasserskans värdinna överraskade henne och fabrikören i oskuldens paradisdräkt sovande sida vid sida. Scenen med värdinnan är bäst oskriven.

Uppståndelsen i den lilla staden blev mäkta stor. Men nu var det herr fabrikörens lycka, att hans svärmeri in spe bland stadens elitkår av damer gällde som primus inter pares (det är uttytt: hon var den värsta sladdertackan av alla). Ty tack vare hennes stora anseende och makt vid kafferepen slapp han lindrigt undan, under det att hon enstämmigt förklarades vara ett riktigt avskum.

Så är det alltid. Män ha oftast någon bland det tusentungade ryktets tjänarinnor som sin goda norna, vilken av det ena eller andra egoistiska skälet gör svart till vitt. Men stackars den kvinna, som vill ha samma rättighet som männen. Att bryta mot det, som comme il faut, är värre än verklig synd.

Sens moralen. Kvinnan vare mannen underdånig, det är världens rättvisa! Men när skola kvinnorna själva komma till insikt om att icke lägga hyende under lasten? Jo, möjligen i en långt avlägsen framtid.

Joking Johnny.

Under en kampanj, som tidningen Post i Jamestown, N. Y., fört för att söka nedgöra borgmästare Carlsons förslag om en municipal mjölkstation för andra gången, har tidningen använt sin forna taktik och sökt få allmänheten att tro att staden Jamestowns inrättningar, däribland elektricitets- och vattenverket, ej voro självbetalande, utan i stället för en vinst för de skattedragande äro de en börda för dem. Frank O. Anderson som är en verksam och värderad medlem i vatten och elektricitetsverksamheten tyckte slutligen att fräckheten gick för långt och sände Posts redaktör en öppen skrivelse, vari han på ett gentlemannamässigt sätt nedslog Posts tillvitelse och erbjöd sig att donera 5,000 dollar till W. C. A. hospital, om Posts redaktör kunde bevisa att en enda dollar utgått i beskattning för underhåll och operation av förutnämnda vatten- och elektricitetsverk, med undantag av de avgifter för det vatten och den elektricitet som fordrats för stadens officiella inrättnings bruk. Ännu har icke Post gjort den ringaste ansats till att förtjäna de $5,000 och kommer säkerligen ej heller att göra någon.

Där folk inte behöver knuffas eller trampa varandra på tårna är i Cochrane county i nordvästra Texas, vilket enligt senaste folkräkningen är det minst befolkade i landet. Folkmängden utgöres av 67 personer men den har sedan folkräkningen för tio år sedan ökats betydligt — med 36 proc. Ytterligare två personer ha nämligen tillkommit. Över huvud taget kan varje invånare röra sig på 13 kv. mil — och det bör vara utrymme nog för den som inte är alltför vräkig.

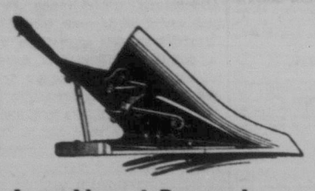

Lossa blott på Draw-rod, giv plogbillen ett par slag — och av kommer den!

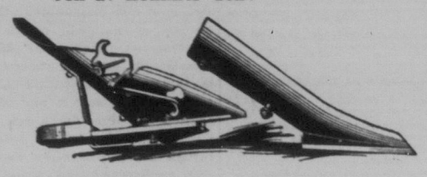

DET ÄR allt som behöves för att borttaga de snabbt avtagbara billarna hos Hamilton tractor plogar.

När plogbottnen är sammansatt, håller den tunga, skarpa draw-rod ej allenast plogbillen i sin plats emot moldboard, utan det håller även tätt emot dess standard. Och det är tätt intill basen, så att det ej kan förstöras.

Bottensidan av moldboard, varest det passar emot den undre sidan av den snabbt avtagbara plogbillen, har en lutande kant, så att det bildar en jämn knutpunkt, så att det ej hämnas.

En smidig casting vid vilken draw-rod är fästat understöder plogbillens vinge samt bildar en perfekt knutpunkt på plogens yta.

Ni skall tycka om **Hamilton Tractor Plow på grund av** dessa samt ett antal andra drag av kvalitet och effektivitet, som beskrivas i katalogen, vilken sändes eder av den närmaste lokalavdelningen enligt lista härnedan, då de mottagit ert namn och adress. Ni kan bruka marginalen i denna annons. Och—fråga eder lokala International redskapsagent om **Hamilton Plows.**

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY
OF CANADA LTD
HAMILTON CANADA
WESTERN BRANCHES – BRANDON, WINNIPEG, MAN. CALGARY, EDMONTON, LETHBRIDGE, ALTA., ESTEVAN, N. BATTLEFORD, REGINA, SASKATOON, YORKTON, SASK.
EASTERN BRANCHES – HAMILTON, LONDON, OTTAWA, ONT. MONTREAL, QUEBEC, QUE. ST. JOHN, N. B.

Natt- och dagbud besvaras skyndsamt.

Kontorstimmar: 9—12 Söndagar
2—6 9—12
7—9 2—6

DR. B. GERZABEK,

Medlem av "The Royal College of Surgeons", England; licentiat av "The Royal College of Physicians", London, England; f. d. assisterande läkare och kirurg i Wien, Prag, Berlin, Gracon och andra hospital.

Dr. B. Gerzabeks Privata Hospital.

För vård och vetenskaplig behandling av lungröta, hjärt-, mag-, inälvs- och njurråkommor; urin-, hud- och nervsjukdomar; kvinnors, barns, och ålderdomskrämpor etc.

X-RAY (Röntgenstrålar) rum, utrustat med alla de senaste apparaterna både för "screening", stereoskopiskt arbete och tagandet av fotografier från invärtes organ.

OPERATIONSRUM med de mest tidsenliga apparater för små och stora operationer.

PATIENTERS SJUKRUM, alla av gillad modärn hospitalskonstruktion, rymliga, väl ventilerade och med en uppmuntrande anblick.

LABORATORIUM OCH APOTEK försett med alla inländska och importerade nya materialer av bästa och renaste slag, från vilka medikamenter sammansättas av doktorn själv.

DR. B. GERZABEK

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg.

Telefon: J. 474.

Residens-College för Unga Män och Kvinnor.

Det skand. departementet, som förestås av prof. C. H. Lager, har existerat i 14 år och haft stadig utveckling.

ARTS: Fullständiga universitetskurser.
TEOLOGI: Praktisk utbildning för religiöst ledarskap.
AKADEMI: Utbildar lärare för skolor samt bereder för universiteten.
MUSIK och KONST: Examina förrättas av Toronto musikaliska konservatorium.
HANDEL: Stenografi, maskinskrivning, bokhålleri, bankrörelse. Räknemaskiner och modern ekipering.

Kataloger och alla önskade upplysningar erhållas fritt från

S. EVERTON, M. A., Registrar

Höstterminen börjar den 28 september.
"Education makes opportunity."

Folk som behålla sina pängar i en gammal strumpa

hava sig själva att skylla, om de förlora dem genom

Eld eller stöld

Öppna en bankräkning i vår sparbank

Vi välkomna små bankräkningar

THEC ANADIAN BANK OF COMMERCE

Rådfråga vår manager vid eder närm aste filial.

PRENUMERERA PÅ S. C. T: